

גליון חודשי בענייני שמירת הלשון ומידות בין אדם לחבירו מדרבים שילום

יו"ל לעידוד משתתפי 'סמא דחיי' בהיכלי הישיבות והכוללים

עלון מס' 207 | אלול תשפ"ב

◆ לימוד חפץ חיים ושמיה"ל ◆

דבר השלום

המהפך

הנפלא בקרב הציבור בהלכות שמירת הלשון והגשמת חזונו הגדול של מאור ישראל, רבנו החפץ חיים זי"ע, בהפצת חומר עוון לשון הרע וגודל שכר הנזהר ממנה על ידי 'משמרת השלום' - דבר גלוי וידוע לכול הוא. זהו מהפך שמתחולל בשנים האחרונות לנגד עינינו: יותר ויותר אנשים נחשפים, מתעוררים ומקבלים על עצמם ללמוד את ההלכות, להיזהר יותר במה שמוציאים מהפה ולכבד יותר את הזולת. יותר ויותר ישיבות וכוללים מצטרפים לתוכנית 'סמא דחיי', מפיצים את הידיעות הנחוצות וזוכים בחיי העולם הבא, והיו שייאמרו: זוכים בחיי העולם הזה... כי לא ידמו ולא ישוו חיים שלווים בחברה המודעת להלכות שבין אדם לחברו ומקיימת בדקדקנות את כל הפרטים, לחיים בצל מחלוקת לשון הרע ורכילות.

אבל בכל זאת... עדיין חסר כאן משהו. גדולי ישראל, המלווים את 'משמרת השלום' על כל צעד ושעל ומנווטים את דרכה ברוחב דעתם, עדיין אינם מרוצים. הם דורשים לראות שינוי גדול יותר. אצלם, כמו אצל כולנו, מקננת בלב שאלה חרישית: כיצד ייתכן שאנשים שכבר למדו את ההלכות, התוודעו לחומרת העניין, עדיין מרשים לעצמם לזלזל ואינם מקפידים דיים על ההלכות ולעיתים לא רואים עליהם שום שינוי?!

המסקנות של גדולי דורנו, שבהן הנחו את 'משמרת השלום' לקראת השנה הבעל"ט, לקידום הפצת הדברים והחדרתם עוד יותר בקרב ציבור הצמאים לדבר ה', הן שתיים. האחת ברורה וחדה: יש להרבות ולהפיץ יותר את העניין. גם מי שלמד כבר ושנה פעם ופעמיים את ההלכות, עליו לשנן שוב ושוב. לא להרפות, אלא להרבות. ומיגו דכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. על כל אחד לצרף עוד ועוד ידועי הלכות, אם בחברותא, אם בשיעור או בהפצת פרויקט 'סמא דחיי' ושאר פרויקטים

של 'משמרת השלום' באזורכם/ישיבתכם וכדומה, או בתרומה ל'משמרת השלום' בעין יפה, כעין מינוי שליחות, שכל הפעולות תיזקפנה לזכותכם.

והשנייה: מעלין בקודש. אם עד עתה היה עיקר הדגש על חלק לימוד ההלכות, קובעים רבותינו שליט"א שמעתה יש להרחיב את הפעולות ולהניח כובד משקל גם על חלק לימוד המוסר שבספר 'שמירת הלשון' **דבר יום ביומו**. גם מי שעד עתה עם לימוד ההלכות עדיין לא נוצר בקרבו השינוי הנדרש, ועדיין לא ניכר עליו שהוא מהחפצים בחיים הנוצרים לשונם, כאשר יהגה וילמד גם את חלק המוסר, אין שום ספק שהדברים יחלחו אל קרבו ביתר שאת ועוז. הלא לא לחינם טרח רבינו החפץ חיים והעלה על הכתב את חידושו בחלק המוסר. אין זה אלא שהשכיל להבין שהדבר נחוץ ביותר כהשלמה ללימוד ההלכות ותרין רעין הם זלא מתפרשין. האחד משלים את רעהו.

ועל כן דבר בעיתו מה טוב, בעומדנו ביומא דהילולא של 'מרא דשמעתתא', להתעורר ולקבל על עצמנו ביתר שאת ועזו את לימוד שתי ההלכות דבר יום ביומו, וכחלק בלתי נפרד ממנו את לימוד חלק המוסר מהספר 'שמירת הלשון' כבר כבר מתחילת המחזור הבא המתחיל בראש השנה הבעל"ט!

וללא שום ספק - בהגיע יום הדין, עת נעמוד בפני בית דין של מעלה, יבוא הכהן הגדול החפץ חיים זי"ע וימליץ טוב בעד ההוגים בתורתו והצועדים בנתיבותיו, שקיבלו על עצמם את לימוד חפץ חיים ושמירת הלשון מדי יום ביומו, וביותר על מצדיקי הרבים ככוכבים, הנציגים החשובים ואלו שמקבלים על עצמם הפצת תורת החפץ חיים, והנדיבים בעם אשר שלנו - שלהם הוא, ורק בזכות

תרומתם הנדיבה הגענו עד הלום בהחדרת העניין אצל רבבות יהודים, ובזכותם ממשיכים הלאה, עד אשר נגיע לייעוד הגדול של קיבוץ נידחי ישראל, וייעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם!

זכרנו בספר החיים

לומדים חפץ חיים וזוכים לחיים

וריון מקדימין את תחילת הלימוד ליופא דהילולא קדישא של רבינו מרנא ה'חפץ חיים' זי"ע - כ"ד אלול

מחזור 2 הלכות ביום מתחיל בראש השנה

הצטרפו לתכנית 2' הלכות ביום:

- בעמדות נדרים פלוס
- בטלמטר 02-5379111
- אצל הנציגים בהיכלי הישיבות והכוללים

הגרלות מלגות ופרסים מידי חודש

משמרת השלום הארגון העולמי להפצת שמירת הלשון

השיעור שהעשיר

אך משמיים רצו אחרת... כישלון רדף כישלון, צעדים ששימשו בעבר כנוחלי הצלחה ודאית היוו מוקד משיכה לכיוון הירידה, וניסיונות שהצליחו לחלץ אחרים היישר אל עוגן ההצלחה, קירבו אותנו אל עברי פי פחת. התסכול הלך וגבר, והבעיה העיקרית הייתה שלא ראינו שום מקרה חריג שיגרום למצב הביש לקרות. למפרע לאחר תקופה נודע לנו כי מתחרה שניסה להיכנס לשוק הוא זה אשר הצר את צעדינו בעקיפין, ומתחת לפני השטח פעל ללא ליאות לדרדר את העסק שלנו אל התהום.

יישוב הדעת היה מאיתנו והלאה. התחלנו לחשוב על מצב של פשיטת רגל. פחדנו לומר זאת בקול, אך מענה אחרת למצוקה לא נראה לעין. כמובן, זכר הלימוד היומי נשכח כמעט כליל מליבי, והחלום שלי על הלימוד המשותף ירד לטמיון עקב המצב המסחרר שאלי נקלענו והמשבר הכלכלי שסחף את שנינו למערבולת בלי סוף.

אך דווקא מכיוון בלתי צפוי זה באה הישועה - - יום אחד פנה אליי שותפי בטענה: "הנה מצבנו בכי רע, ואין לנו שום סיכוי להיחלץ מהמצב הזה, מה דעתך להתחזק במשהו, ואולי בזכות זאת נוכל לזכות לישועה?"

הופתעתי כליל מכיוון מחשבתו, וקלטתי במהירות שזהו מצע מדהים לשאיפה שלי להתמלא סוף סוף - לקבוע שיעור לימוד משותף! הנהנתי בראשי לאות הסכמה, ובתגובה מהירה פתחתי את מגירתי, תוך כדי שאני שולף משם שני ספרים. התחלתי מייד את השיעור. הוא התלהב מהביצוע המהיר של הרעיון שהעלה, ודי מהר נסחף יחד איתי ללימוד.

עם סיום השיעור סיכמנו על שעה קבועה ללימוד. עובדת היותנו מובטלים במידת מה הקנתה לנו חלון רחב של הזדמנויות וזמנים לקבוע בהם את השיעור, וכך עבר עלינו שבוע ימים של לימוד משותף, אומנם באווירה של כאב ואובדן, אך בתחושה של סיפוק ותענוג על ניצול הזמן למטרה יקרה זו.

ואז זה קרה - - יום אחד התארגנו ללימוד שלנו, והנה הטלפון משמיע את קולו ברמה. לא ששנו לענות. מה כבר יכול להיות? עוד לקוח לא מרוצה מתקשר להתלונן - במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב - סוכן נוסף מבטל את התקשרותו איתנו. אך הסיבה העיקרית שבגינה לא ענינו, הייתה הלימוד שלנו. ההוא לא הרפה והתקשר כמה פעמים, ורק לאחר שסיימנו את הלימוד ענינו.

"הלו? כאן איתמר מבנק פלוני", התחיל בשיחה. הפעלתי מרקול לשתף את חברי במדובר. "מי מדובר?" "איתמר מהבנק!" ענה. לא ידענו מיהו, אך מה שכן ידענו זה שכלל הנראה שיחת הטלפון לא תבשר טובות, ואולי אף ההפך מזה.

"הלו?" התחיל איתמר לגלות קוצר רוח, "ראינו שהיום מסתיימת תוכנית החיסכון שלכם. האם תרצו לממש את אופציית ההרחבה ולהמשיך עם זה או למשוך את כל הכסף?"

ברגע הראשון הבנו שאנחנו צריכים להתנצל ולעדכן שמן הסתם טעה בכתובת, אך הלה הבין את המבוכה והסביר לנו כמה דברים אמורים: לפני חמש-עשרה שנה, עם פתיחת העסק,

המשך בעמוד 4

**כישלון רדף כישלון,
צעדים ששימשו
בעבר כנוחלי
הצלחה ודאית היוו
מוקד משיכה לכיוון
הירידה, וניסיונות
שהצליחו לחלץ
אחרים היישר אל
עוגן ההצלחה, קירבו
אותנו אל עברי
פי פחת. התסכול
הלך וגבר, והבעיה
העיקרית הייתה
שלא ראינו שום
מקרה חריג שיגרום
למצב הביש לקרות.**

שלטוכה אוכל לדחוף את לימוד השיעור. למחרת עם שחר עברה במוחי מחשבה כי אולי אמצא לעצמי כמה דקות בשעות הפוגה בעסק, ואולי אף אוכל לרתום את שותפי לרעיון, ואז בלימוד משותף הקביעות תהיה איתנה יותר במידת מה.

ברם ידעתי כי חברי הטוב, עם כל הרצינות שלו, אינו סובל שינויים, וכי כל דבר שובר שגרה שתופס אותו באמצע עיסוקו מותקבל אצלו בקושי, דבר שגם ישפיע על החלטתי זאת, ובמיוחד שבשעות העבודה ראשו ומוחו עסוקים בענייני מסחר בלבד וקשה לו מאוד להתרכז במשהו אחר. לכן החלטתי להביא איתי זוג ספרים, לשים אותם במקום נגיש ובינתיים להתחיל ללמוד לבד ובד בבד לצפות לשעת הכושר שבה אוכל להציע לשותפי להצטרף.

אך כמו שהזכרתי מקודם, לא חלמתי כמה מהר יצליח היצר במזימתו. באותו הבוקר שבו פתחתי את העסק, שמתי לב שמשוה אינה כשורה. הצג העיד על כמה שיחות שלא נענו, ועוד לפני שיצא לי לבדוק במה מדובר, הגיעה אליי ידיעה כי ענף משמעותי שבו השקענו נקלע למשבר רציני.

החזרתי שיחות לאלו שחיפשו אותנו, ולמרבה הפלא והצער גם שם שמענו רעות, מכמה כיוונים הגיעו אלינו תלונות. נרתמנו מיידית למשימה להציל את העסק מנפילה לטמיון במהירות האפשרית.

בדרך השלום

פנינים מגדולי ומאורי הדורות זי"ע

והנה מי זה לא ידע מגדולת וקדושת הספר חפץ חיים. ודבר זה ידוע שאפילו מי שכבר למד פעם אחת את הספר בשלימות אם אינו לומד בו בקביעות אינו נשמר בראי מפרטי איסור לשון הרע. והסתגלה היחידית להיות נהר בדיוק הוא אך ורק על ידי קביעת לימוד בהספר הקדוש תמיד.

הנאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל בהסבתו על ספר 'עיקרי דינים'

ידידות מופלגת חוצה גבולות שררה בינינו. קשורות היו נפשתינו זו בזו, ומלאים היינו הערכה ואימון הדדי בלי קץ.

החברות בינינו התחילה להכות שורשים אי אז בגיל הילדות, אז חלקנו את הלימודים בכיתה משותפת, ואט אט נקשרו נפשתינו בעבותות של אהבה, שרק הלכו והתעבו עם הזמן.

כך המשכנו את דרכנו בשערי הישיבות בזרועות שלובות, ויד ההשגחה טובבה ששינו נלקחנו אחר כבוד כחתנים במשפחות של שכנים מהאזור. מטבע הדברים, קבענו את מקום מגורינו בסמיכות מוקם, כשאנחנו ממישיכים לשמור על קשר הדוק, כפול ומשולש. כמעט לא היה מידע שהסתרנו זה מזה, והדבר כלל גם מעורבות כמעט מלאה בחיי המשפחה שהלכו והתרחבו. לשבח ייאמר כי כל זה לא גרע במאום מפרטיותנו. הגבולות היו ברורים, אף אחד מאיתנו לא חיטט במקום שלרעהו לא היה נוח, ואף לא עלה בדעתנו להיעלב כשאחד הבין לנכון להסתיר משהו מחברו.

במשך השנים עלה בדעתי לפתוח בית עסק זוטא, ובמחשבה שנייה החלטתי להציע לחברי שישתתף איתי ביוזמה הברוכה, והוא אכן לא סירב, וכך בכוחות מאוחדים הוקם העסק המשותף. ההצלחה האירה לנו פנים, ובחסידי ה' העסק הניב הכנסות מכובדות.

בניהול העסק בא לידי ביטוי האמון ההדדי שרחשנו זה לזה. לא הייתה מציאות שאחד מאיתנו יטיל את האחריות על זולתו, אלא אדרבה - חלקנו בשווה הן את החובות והן את הזכויות בהגיונות מוגברת.

המוטו שלנו היה והווה כי שביעות הרצון של הלקוח היא הערך העליון בעבורנו, ולא רק כדי למשוך עוד לקוחות, אלא מהסיבה הפשוטה של ראיות טובת הזולת כערך חשוב, ועל כן שמנו לנו כמטרת-על לרצות ככל האפשר את באי ומבקרי שעינינו.

לפני כמה חודשים, לאחר תפילת ערבית בשיטל בקרבת מגוריי, נתקלתי באקראי בעלון הנפלא שלכם, וחטפתי מבט לראות במה מדובר. עד מהרה גיליתי את עצמי בולע בשקיקה את הנאמר שם. באותו גיליון דובר רבות על הזהירות בשמירת הלשון ונחיצות ידיעת ההלכות.

תוך כדי קריאה הורגשה צביטה חדה בליבי. הרי מי כמוני יודע כמה פעמים קיבלתי על עצמי להתחזק בעניינים אלו, התחלתי כבר כמה וכמה פעמים ללמוד את ההלכות, אך נראה לי שבדברי הגמרא "וכלן באבק לשון הרע" כיוונו לאבק של התאדות קביעות הלימוד... יש כל כך הרבה אנשים אשר מתחילים במחזור הלימוד, ולדאבון לב אצל רוב רובם מצליח היצר להפסיק את המהלך בשלב כלשהו.

איני בא לומר כי הייתי לקוי לא עלינו בעוון רכילות, אדרבה, ההפך הוא הנכון, כל מכריי ידעו נאמנה כי אני אמון על שמירת הלשון, ומאיתי לא תצא הרעות, אך אין גבול להתעלות, ובוודאי כל זמן שהנר דולק מוטל עלינו להתחזק יותר ויותר.

החלטתי בנחישות כי הפעם אצליח במשימה. מייד עם שובי הביתה התיישבתי והתחלתי ללמוד בספר 'שמירת הלשון'. חשבתי כי הלימוד בספר זה אשר עוסק בעיקר בחומרת הדבר ובגודל השכר לנהור בדיבורו, במידה מסוימת קל יותר מהספר 'חפץ חיים' - שם ישנם רק עיקרי הלכות, אך התועלת בוודאי גדולה לאין ערוך. אך בדעתי היה שעם הזמן אוסיף גם קביעות בספר 'חפץ חיים'.

בשקלול הנתונים הגעתי למסקנה כי בבית יקשה עליי ביותר לקבוע זמן ללימוד באופן סדיר, עקב היות סדר יומי במצב משתנה לפי נתוני הזמן, ואי לכך תרתי אחר פיסת זמן קבועה,

לומדים!!

אפשר לעשות ניסוי: חפש סביבך אחד שלמד אפילו מסלול אחד (!) את הספר 'חפץ חיים', גש אליו ושאל אותו כמה דברים התחדשו לו שלא ידע לפני כן. הלא הדברים פשוטים ביותר!!

לפני כן הוא חשב שהוא יודע בדיוק מה מותר ומה אסור, ועכשיו הוא כבר יודע עוד המון דברים שאסור, והוא גם יודע שיש עוד הרבה יותר דברים שעדיין יש לו ללמוד ולחזור ולשנן!

וכאן מגיע ה'אבל' הגדול - - - ישנם הרבה אנשים שכן למדו את ההלכות, ועדיין... עדיין מוצאים אותם או שהם מוצאים את עצמם עוברים על חטא חמור זה לעיתים תכופות. ומה עכשיו? איזה תירוץ יהיה להם? הם כבר למדו, יודעים, אך זה קשה להם מדי, תמיד הם תופסים את עצמם לאחר דיבור...

אלו הן שתי הכיתות האחרות של ה"לא ידעתי". או שהם לא יודעים את חומר העניין לאשורו, או שהם לא יודעים שאפשר להינצל מזה, והם פשוט מיואשים! אין להם כבר כוח ללכת נגד הזרם, הם מרגישים כאילו 'טוחנים מים', או שזה 'ממילא לא בשבילם'.

אך רבינו ורבן של כל ישראל, מן החפץ חיים זצ"ל, ידע גם ידע על בעיה זו, והשכיל להבין שלא מספיק לחבר ספר על הלכות לשון הרע, שייתן מענה כל הלא ידעתי' הראשון, כי אף אחרי שכבר יודעים את ההלכות עדיין יש קשיים ומהמורות, ועל כן חיבר את הספר 'שמירת הלשון' וצירפו לספר 'חפץ חיים' ובו נתן מענה הולם גם למי שלא יודע את חומר העניין ועד היכן הדברים מגיעים, וגם למי שמתמודד ואינו מכיר דרך להתגבר על יצרו. הספר מניח את כל כובד משקלו על עניין לשון הרע, כמו שמבואר בספרים הקדושים שהיצר הרע יודע שאם יתפס האדם בעוון זה, מייד הוא מורחק מהשכינה הקדושה ומהקב"ה, ותפילותיו אינן מתקבלות למעלה, ועל כן מנסה בכל כוחו לפרוש רשתו לרגלי היראים לדבר ה' שיישלו בו. גם לזה חיבר החפץ חיים בספר 'שמירת הלשון' שער מיוחד עם עצות ותחבולות כיצד להתגבר על היצר.

ועל כן גם אנו, כשנרצה אחת ולתמיד להיכנס לכת החפצים בחיים, עלינו לקבל על עצמנו בכל התוקף לימוד יומי ב'שמירת הלשון' חוק ולא יעבור.

ועלינו להתכונן מראש:

הספר 'שמירת הלשון' הוא 'ספר מוסר'!

זאת אומרת שכאשר נלמד בו, נשמע ונקבל מוסר!

לא תמיד נעים לשמוע מוסר. לא תמיד נעים לשמוע את האמת בפרצוף, ועלינו להיות ערוכים לכך, לדעת שזה חלק מהטהרה. כדאיתא במדרש, שכאשר האדם בא אל הכהן ואומר: "כנגע נראה לי", על הכהן לעוררו בדברי כיבושין ולומר לו דברי מוסר: "צא ופשפש במעשיך וחזור בך, דע שלא נענשת אלא בעוון לשון הרע!"

אף אנו, רצוננו להתקדש ולהיטהר, להינצל מהעוון החמור הזה, ובבואנו אל הכהן הגדול, בעל החפץ חיים ז"ע, הוא מקיים את החובה לעוררנו בדברי מוסר בספרו 'שמירת הלשון', ואנו נטה אוזן ונקבל את דבריו, הן בלימוד ההלכות והן בחלק המוסר, עד שיחדרו הדברים וייחקקו על לוח ליבנו, לעשותם ולקיימם.

וכך לא נבוש ולא ניכלם ולא ניכשל לעולם ועד!

בהכרח לא אני ואתה... מאוד קל לקרוא על 'מישהו' שמזלזל בהלכות לשון הרע, לעצום עיניים ולתאר את החבר, השכן, הבן-דוד ובוודאי הבר-פלוגתא, זה שאני כל כך כועס עליו ופגוע ממנו, זה שבדיוק אתמול כבר הסברתי לחברי עד כמה הוא לא בסדר ואין לו טיפת רגש למצוות שבין אדם לחברו. בלי לקלוט בכלל שבי הדברים אמורים!

לפני שאני מתקן את החצי השני של העולם, קודם כול בוא נראה היכן אני בתמונה - מה איתי? האם אני כן בסדר? נחשוב טוב: האם המקרה שתואר לעיל, אצלי לא היה קורה א-ף פ-ע-ם?

נחזור לענייננו: כיצד ייתכן שהזלזול כה גדול בדיוק בתחום הזה, שחז"ל אמרו שמי שפרוץ בו (כת מספרי לשון הרע) אינו מקבל פני שכינה, ושלעתיד לבוא הכול מתרפאין חוץ מבעלי לשון הרע, שאין להם תקנה ושלעולם יישארו קטועי לשון?? או לאותה בושה, או לאותה כלימה!

וכאן אנו חוזרים לראש העמוד: מדובר בשלושה גוונים - שלוש כיתות במספרי לשון הרע. כאשר ניקח את ה'מישהו' הנ"ל הצידה (וכבר הבנו שלפעמים ה'מישהו' יושב כעת ליד זה שיושב ליד...) וננסה יחד להבין מה קורה פה, נמצא אחת משלוש התשובות הבאות, והמכנה המשותף שבכולם הוא: לא ידעתי!

אבל מה לא ידעתי? זה מתחלק לשלוש:

האחד - לא יודע את ההלכות בכלל! אכן, הוא מדקדק במצוות, מנסה בכל כוחו לעשות רצון קונו, אך "אם דעת אן - הבדלה מניין?" כן, הוא יודע שאסור לדבר לשון הרע, ואם תבוא אליו ותגיד לו: "ספר לי לשון הרע", מייד הוא יחסה אותך, אולי אפילו יטיף שיחת מוסר כראוי ל'קל דעת' כמון... אבל הבעיה היא שפשוט הוא לא יודע מה כן ומה לא. מסכן... אם היה יודע, הוא היה תולש את שערות ראשו מצער על כמה איסורים שהוא עובר מדי יום ביומו!

ועל כגון דא המליצו צדיקים בצחות: תלמיד חכם הוא מי שאינו לומד! עוד פעם, זו לא טעות סופר: תלמיד חכם הוא מי שאינו לומד! נסביר: אם תיגש למי שלא למד מימיו הלכות בשר וחלב ותשאל אותו כמה בעיות יכולות להיות במטבח ביתי סתם ביום חול, התשובה תהיה קלילה ביותר: "מה כבר יכול להיות?" מקסימום, אם יקרה משהו הוא כבר יסתדר. הוא שמע פעם איך מבטלים ברוב, וראה פעם מה זה בן יומו, הכול בסדר... עכשיו תציג את אותה שאלה לפני מי שעוסק כבר שנתיים בהלכות בשר וחלב בעיון, או-אה! ה' ישמור מה שיכול לקרות במטבח רגיל! ישנם דברים השנויים במחלוקת, ישנם ספקות, זה לא כל כך פשוט!

ולמשל, אם תראה מזוזה ישנה למי שלא למד הלכות סת"ם - הוא יקרא את המילים, יראה אם יש טעויות או חיבורים, ומייד 'ידע' להכשיר את המזוזה 'לכתחילה'... עכשיו תראה אותה למי שעוסק בתחום. אוי ויי, כמה שאלות יש פה, כמה בעיות, הוא יריץ אותה לרב מוסמך שבקושי יכשיר אותה.

הוא אשר דיברנו: מי שלא לומד, יודע ה-כ-ו-ל, אין לו שום בעיות! תלמיד חכם מושלם הוא רק מי שלומד, יודע שהתורה רחבה מניי, רואה כל הזמן דברים חדשים ובעיקר יודע להיזהר, למען לא ייכשל לעולם ועד!

אותם הדברים אמורים בעוון לשון הרע: הרבה מאוד פעמים הבעיה היא פשוט שלא יודעים. חושבים שיודעים, כי לא למדו! אם כן, הבעיה היא בעצם שלא

הם שלושה במספר, מתפללים שלוש תפילות ביום, קובעים עיתים לתורה ומסתובבים עם בעיה קשה, ולכולם אותה בעיה. אבל לבעיה יש שלושה גוונים...

נשמע מעניין, אהה??

אברכי משי יראים ושלמים, הוגים בתורה בחשכה כאורה, מדקדקים בקלה כבחמורה, זה עתה קמו מתלמודם לאחר סדר 'שלוש שעות רצופות' בכלל החשוב הנושא את שמו וזכרו של אחד מגדולי הדור ז"ע. הם סגרו את הגמרא, נישקו אותה באהבה ותוך כדי נכנסו לשיחה מעניינית.

הראשון שואל, השני עונה...

השלישי מאיר, הרביעי כבר מעיר...

עוברים לנייעס, קצת פוליטיקה...

ואז מגיע איזה 'לשונרע' מתקתק ועליו סקופ טרי כדובדבן על הקצפת...

בחורים חשובים, עובדים את בוראם בדחילו ורחימו, עוסקים בתורה לשמה בעיון ובבקיאות, זה עתה סיימו את תפילתם בהשתפכות הנפש, בדבקות ובסילודין, יורדים אט אט להשיב את נפשם בפת שחרית, ארוחה חמה ומזינה שהכין עבורם הטבח המסור בטורה ובעמל. נוטלים ידיים, מברכים בכוונה ותוך כדי הארוחה משוחחים בנעימות...

וכמעשהו בראשונה כך בשנייה.

הראשון שואל, השני עונה, וכולי וכולי.

ואז מגיע איזה 'לשונרע' מתקתק ועליו סקופ טרי שאי אפשר לפספס...

אף אחד לא חושב פעמיים, כולם יושבים קשובים ודרכים.

לא מסמיקים, לא מגמגמים, ככה, בפה מלא, עם הרבה עסיסיות, מקשיבים, מבררים, מוסיפים, מנתחים, והכול עובר בשקט, כאילו לא קרה כלום.

אין ייתכן דבר כזה?!

נסו לתאר אברך/בחור מתיישב באמצע תפילת יום כיפור במרכז בית המדרש, מוציא מכיסו ופל טעים ונוגס בו... אי אפשר לתאר את זה בכלל!!

נלך על משהו קל יותר: נסו לחשוב איך מגיב אברך/בחור כשמגיע מישהו לשאול אותו שאלה באמצע תפילת הלחש של סתם יום חול (דרבנן!)... הלא הניסיונות האלו בכלל לא קשורים אליו, רחוקים ממנו כרחוק מזרח ממערב!

אם כן זועקת השאלה: מאי חזית?! מה קרה פה בחטא החמור הזה שנכשלים בו כך, 'כלאחר יד'??

הרי מדובר באיסורי לשון הרע שהם ד-א-ו-ר-ו-י-ת-א-!!

וכאן המקום לעצור רגע ולהדגיש נקודה חשובה: ברוך ה' ישנם מאות ואלפי יהודים, אברכים, בחורים וילדים, גברים ונשים, המתחזקים ונזהרים מאוד בעוון לשון הרע, וכל הזמן נראים עוד ועוד יהודים שחומר העניין חדר אל תודעתם, ועוד ועוד אנשים פרטיים ומוסדות ציבור מצטרפים ליזמות סביב הנושא החשוב, אבל עדיין... בעונותינו הרבים עדיין ניתן למצוא את המחזה המתסכל הנ"ל, ודבר יום ביומו!

ועוד דבר קטן: כשאנו מדברים על 'מישהו', זה לא

אנשי שלום

בימי חודש אלול, ימי הרחמים והסליחות, היה עורך רבינו מרנא החפץ חיים חשבון נפש על מעשיו בכל יום ויום. את החשבון היה עורך בחדרו הפרטי, בקול ובכוונה, בהתעוררות ודבקות, לפעמים אף מתמוגג בדמעות ובהשתפכות נפשו מפרט עניינים שעברו עליו במשך השנה, שבגודל מעלתו ודרגתו החשיבם כטעונים חשבון וחיוזוק.

הימים היו ימי אלול, מוצאי שבת שלפני אמירת הסליחות, ואחד מתלמידי הישיבה חשקה נפשו לשמוע את חשבון הנפש של רבו. הוא הצמיד את אוזנו לדלת, לשמוע... והנה הוא שומע דברי תוכחה כדבר איש אל רעהו: "האם הינך מכיר טובה לקב"ה שנתן לך שכל ובינה לסדר את הספר 'חפץ חיים'? האם הינך מספיק מכיר טובה לקב"ה על זה שהספר נתקבל בתפוצות ישראל, והעולם לומדים בו?" וכך הוא חוזר על הדברים שוב ושוב, והנה התלמיד שומע את החפץ חיים משיב לעצמו: "אם אינך מכיר בזאת, הרי טרם הגעת למידה טובה שיש לכלב!"

התלמיד נדהם ועזב את המקום בסערת נפש. הייתכן שרבינו מדבר על עצמו כך?! למחרת הוא ניגש אל החפץ חיים, סיפר את מה ששמע ביום האתמול, ביקש הסבר וקיבל.

"איתא במדרש על הפסוק בבראשית 'וישם ה' לקין אות' - רב אמר כלב מסר לו. בעצם, הבל היה גיבור יותר מקין והפיל את קין. קין התחנן להבל על נפשו שירחם עליו ונתן לו לקום ואז הרג את הבל, וכל זה מתוך שהיה לקוי במידת הכרת הטוב, ולכן קיבל כלב, כי ידוע שהכלב מכיר טובה מאוד לבעליו המספק לו מזון ושומר עליו עד מאוד".

סיים החפץ חיים: "הרבה מאוד יש על כל אחד להודות ולהכיר טובה לבוראו, שלא יהא כלב עדיף ממנו. ואני, שזכיתי לחבר את הספר הקדוש הזה, להביאו למכבש הדפוס, לפרסמו, וזכיתי שיתקבל בכל תפוצות ישראל, המבין אתה בכלל כמה צריך אני להכיר טובה לבוראי?!"

רבן של כל בני הגולה הגאון הגדול רבינו ישראל מאיר ב"ר אריה זאב הכהן מראדין זצ"ל

נולד: ר"א שבט תקצ"ט
נלב"ע: כ"ד אלול תרצ"ג
חיבוריו: משנה ברורה, חפץ חיים,
שמירת הלשון, אהבת חסד, ועוד

שאלת שלום

שאלה אקטואלית מהנלמד בחודש זה בלימוד היומי בספר חפץ חיים

תשובות ניתן לענות ב:

טלמסר: 02-5379111 | שולחן 5<1 | פקס: 02-6506107 | דוא"ר: 025379111@gmail.com

כל בני שיחיו למדו ולומדים בתלמוד תורה 'דור לדור' הנודע לשם ולתהילה. ברוך ה' אני נהנה מאוד מהמחנכים שיחיו. כולם יראים ושלמים, עם גישה חינוכית מיוחדת, בעלי הבנה לנפש הצאן. כמו כן הנהגה וכל הצוות מסורים וקשובים, משקיעים את כל כוחם ומרצם בחינוך תשב"ר לשביעות רצון ההורים. מה שקרה לאחרונה, שבני נריה נ"י בן השבע מכיתה ב' התחיל חוזר עם תלונות קבועות על המחנך שמלמד את מקצועות החול. הדבר נשמע לי מוזר, ורציתי לבדוק את העניין מול המחנך, אבל אני לא מכיר אותו אישית, ואין לי מושג כיצד יגיב אם אתקשר אליו ואספר לו שנריה הצדיק מתלונן עליו... לעומת זאת, המפקח הרב שהרבני שליט"א הוא ידיד טוב שלי ואנחנו יושבים כל יום בשיעור הדף היומי, והייתי מעדיף לשוחח עימו על העניין.

האם מותר לי לספר על הבעיה למפקח הרב שהרבני, או שהדבר הוא לשון הרע ועליל לשוחח דווקא עם המחנך עצמו?

תשובות נכונות עם מקורות שיגיעו למערכת עד 'תשרי תשפ"ג יכנסו להגרלה על ש"ס בלכתך בדרך

משיב שלום

תשובה והזוכה במדור שאילת שלום עלון מס' 205

אם יתעניינו ההורים אצל הדוד, עליו לגלות למרות בקשתו של יוסי? האם חל חוב על הדוד לגלות את הדברים להוריו של יוסי גם מבלי שיתעניינו?

התשובה: מצד הדין אין לדוד היתר לספר להורים על החסרונות של אבי המדוברת, אך ידבר על ליבו של יוסי שיתיעץ עם הוריו ויציא את אבי המדוברת באור חיובי עד כמה שאפשר, כי דברים אלו עשויים להתגלות במוקדם או במאוחר, ואחר כך יהיה לו קשה לסבול את התרעומת של ההורים. נוסף על כך, אם ידוע לדוד שהוריו של יוסי נותנים יותר כסף שהשידוך יהיה כלבבם, ובלאו הכי לא היו נותנים כל כך הרבה כסף, במצב כזה אי אפשר להעלים מהם את מה שידוע.

השאלה: זו לא פעם ראשונה שאחיני יוסי, שנמצא בגיל שידוכים, מגיע להתייעץ עימי על כל מיני הצעות שעולות ובינתיים גם יורדות, אבל עכשיו הוא מדבר על הצעה טובה מאוד שהציעו לו כבר לפני שבוע. הוא בירר ושמוע דברים טובים, וגם אני ביררתי עבורו ושמעתי מכל הצדדים דברים מיוחדים, אבל פרט אחד קטן הביא אותו לבעיה, והוא: אבי המדוברת סובל מבעיה של שינוי מצבי רוח קיצוניים, והדבר לא ממש ידוע בציבור מכיוון שזה קורה לעיתים רחוקות ובדרך כלל בתוך הבית. יוסי מצידו רוצה את השידוך על אף העניין הזה שידוע לו, אבל הוא ידוע שהוריו אינם מודעים לכך ואם ידעו לא יסכימו לשידוך, ומכיוון שאני כן ידוע מהעניין, הוא רוצה שלא אגלה זאת, ובפרט להוריו שיתכן שיתעניינו אצלי לגבי השידוך.

הזוכה בהגרלה על 'ש"ס ובלכתך בדרך':
הבה"ח יהודה אליאס נ"ו, נציגנו בכלול צאנז חיפה.

עושה שלום

המשך מעמוד 2

ביקשנו מהבנק שיפתח לנו קרן חיסכון, שם נפריש כל חודש כמה אחוזים מההכנסות. לטענת הבנק, בעת פתיחת הקופה זה היה חייב להיות חשבון נעול, שישמש להפקדות בלבד ויפתח למשיכה רק כעבור חמישה עשר שנה. הפקיד התעניין בשיחה זו אם נרצה להמשיך בתוכנית החיסכון.

הבטנו זה על זה כחולמים... דבר החיסכון נשכח מאיתנו כליל! לאחר דקה של דממה פתחנו בשאלה המתבקשת: "בכמה מדובר?" המענה לא איחר מלהגיע: סכום הקרן הוא כ־300,000 ₪ אך הרווחים שנצברו עם הזמן מכפילים את הסכום פי חמישה.

"זאת אומרת שיש בידינו סכום לא מבוטל של מיליון וחצי שקלים!" סיכמנו בהשתאות. אישרנו את שחרור הכסף והוא הופקד בחשבוננו.

האמת היא כי הסכום שנדרש כדי לשקם את העסק היה גבוה פי כמה, במיוחד משום שהמתחרה עדיין לא חדל ממעלליו. אך פתאום הבזיק במוחי רעיון - אולי כדאי לכוון את העסק לאפיק חדש ולהשקיע בענף קצת שונה ממה שהיינו רגילים אליו? ביררנו את העניין, ובהשגחה פרטית נקרתה עסקה מצוינת לפתחנו, שהעניקה לנו סיכויים יפים להצלחה. החלטנו שזו הצעד היחיד העומד בפנינו, ואכן, הלא 'אומן קרה, והצעד התברר כמבורך ביותר והניב תוצאות מרשימות שתורגמו לסכומי כסף נאים. גלגל ההצלחה התהפך עליו לטובה ונע קדימה בקצב מסחרר. במבט לאחור ניתן לקבוע בוודאות כי אותו סכום כסף היה הבורג המרכזי שהניע את ההצלחה, כשלשנינו ברור כי עיקר מה שהביא לשינוי המיוחל היה השיעור הקבוע שלנו.

מובן שמאז ועד עתה איננו מדלגים על שום שיעור, ובכל יום ויום אנחנו לומדים בעקביות ובמסירות, כשתפילותינו ומשאלותינו שנראה הלאה רק ברכה והצלחה.

הנל על שמירת הלשון בימינו

ישראל.

89 שנה חלפו מאז פטירת מרן רבינו ישראל מאיר הכהן מראדין, והקשר של עם ישראל אליו רק מתגבר. מה הסוד?

מי האיש החפץ חיים?

הכל התחיל 50 שנה קודם לכן, כשמרן החפץ חיים היה רק בן 35, אלמוני כמעט, כאשר הוא הוציא את ספרו הראשון: 'חפץ חיים' העם היהודי בתקופתו, עמד בפני שינויים מרחיקי לכת. סכנת התבוללות והתפוררות איימו על חלקים גדולים בעם

מרן החפץ חיים האמין - וגם ידע - שהספר הזה עתיד לשנות את עם ישראל.

ההפצה במסירות נפש

כדי שנוצח לשרוד את כל האיומים, הוא ידע שחייבים להיות בשלום, ללא קנאה, שנאה ואיבה.

לכן הוא לא חיכה לרגע. מרן החפץ חיים עזב את כל ענייניו, ויצא לעשות את ההפצה בכוחות עצמו, מעיירה לעיירה ומכפר לכפר, במסירות נפש.

כן, מרן החפץ חיים מכר בעצמו את הספר לכל יהודי שפגש, בכל המדינות בהן עבר!

הוא השקיע בזה את כל כוחות הנפש, הכסף והזמן, הכל כדי להציל את עם ישראל.

המהפכה הושלמה?

150 שנה מאוחר יותר, מרן החפץ חיים כבר ידוע לכולנו כאחת הדמויות הנערצות ביותר, כשהספר 'חפץ חיים' - שמירת הלשון' נמצא בכל בית יהודי.

דווקא על שם הספר הזה הוא נקרא עד היום!

מי שפועל למען הצלת עם ישראל, הופך להיות בלתי נשכח. מי שעושה למען הכלל, מקבל בכפליים.

זה הסוד.

ואכן, עברנו את כל המלחמות והסכנות ושרדנו בס"ד.

האם המהפכה הושלמה?

עדיין לא!

איך למנוע יסורים מעם ישראל

בחלוף 89 שנה מפטירתו של מרן החפץ חיים, כבר ברור שלא מספיק שהספר יהיה בכל בית יהודי.

צריך גם ללמוד בו ולדעת אותו, בפנים ובעל פה.

ספר 'חפץ חיים' - שמירת הלשון, הוא ספר משנה תודעה ומשנה חיים.

והוא גם ספר מהפכני, שמביא לחיים טובים.

מה שראה מרן החפץ חיים, אנחנו יודעים היום. בלי מחסום לרכילות ולשון הרע, איזו צורה יש לנו? האם היה לנו בכלל סיכוי לחיות בשלום ולהבטיח את עתידנו?

מרן החפץ חיים לבדו ניצב להילחם מול גורם ההרס המסוכן הזה והצליח.

המהפכה חייבת להמשיך

המהפכה ממשיכה בימינו, במטרה לגרום לכל העולם להיות חפצי חיים.

תשאלו, איך? על ידי שנגרום לכולנו להצטרף למהפכה ולהפיץ לימוד שמירת הלשון.

כדי שנמשיך להוות מגן מול הסכנות, אנחנו צריכים להתרחק מיחסי איבה קנאה ושנאה, שאוכלות את אנשיה.

כדי שנשרוד ונתקיים, אנחנו צריכים להיות חפצי חיים. כדי לצמוח ולהתפתח, אנחנו צריכים להרבות באהבת הזולת ולהמנע מלדבר בגנותו.

המהפכה חייבת להימשך.

ממשיכי דרכו - ממשיכים את המהפכה

כדי שנמשיך להתקיים, אנחנו חייבים להצטרף עכשיו למהפכה.

כדי להציל את הסביבה שלנו, את האנשים האהובים עלינו, אנחנו חייבים להיות ממשיכי דרכו של מרן החפץ חיים.

ממשיכי דרכו של מרן החפץ חיים, נמצאים בכל עיר ועוסקים בדיוק במטרה מהפכנית זו, להפוך את הסביבה שלנו לטובה יותר.

ממשיכי דרכו - רוצים שעות מופלאות

מה שמפתיע - או שלא - שכל מי שזוכה להיות מ'ממשיכי דרכו', רואה ישועות מופלאות מעל לדרך הטבע.

כי בדיוק כמו מרן החפץ חיים, אם אתה עושה למען הכלל, אתה מקבל חזרה בכפליים.

אלפי ישועות בלתי רגילות, מעל לדרך הטבע ממש, בכל התחומים והעניינים מעידים כי המהפכה של 'חפץ חיים' - שמירת הלשון, היא מהפכה של ישועות.

גם לך זה מגיע!

האם שמתם לני?

ספר 'חפץ חיים' - שמירת הלשון, הוא ספר

משנה חיים ולכן הוא נקרא 'חפץ חיים'.

בלעז הניצח לחיות בשלום ונאחזות.

יש דרך אחת לעשות זאת: מי האיש החפץ חיים?

נצוד לשונך מרע.

ספר שאומר הכל!

הטוח האדיר שמונע את ההתפוררות

כמה האירועים הללו מוכרים לכם מהשגרה היומית?

- אח שחיתן את בנו, נפגע מכך ששני אחיו הגיעו באיחור לחתונה וכמעט שהחליט לספר זאת לאביהם הזקן כדי שילמד את האחים לקח.
- שני מתפללים בבית המדרש שילדיהם היו מעורבים בסכסוך ילדים, כמעט שהתערבו בקטטה והפכו לשונאים מובהקים.
- סכסוכי שכנים, מחלוקת משפחות, מריבות עסקיות, מאבקי כוח ועוד ועוד...

האירועים הללו רבים ומגוונים, ועלולים להתרחש חלילה מדי יום, מדי שעה, כמעט מדי דקה.

אם רק יהיה לנו כוח עוצמתי שידביק את הסדקים ויסלק את המכשולות, אנחנו לא תתפורר.

נדי למנוע זאת, טלנו חייבים להתאחד ולפעול.

חברה אינה נהרסת ביום אחד, אלא ברצף של אירועים מצטברים, שלבסוף מביאים לקריסה גדולה.

כדי למנוע זאת, כולנו חייבים להתאחד ולפעול.

כדי שנימנע מתגובה לא נכונה ברגע האמת, אנחנו חייבים להשקיע במודעות הפנימית שלנו.

בדיוק למען מטרה זו, פועל ארגון 'משמרת השלום'

» נך מתחוללת מהפכה אמיתית

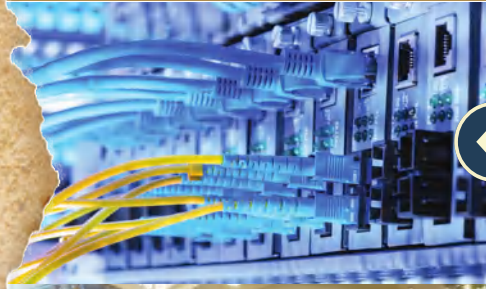
25,000

בחורים ואברכים משתתפים בתוכנית 'סמא דחיל' במסגרת הישיבות והכוללים.

54,000

מאזינים ל'קו השלום', ומקבלים מידי יום תזכורת ללימוד שתי הלכות ביום.

קרוב ל-

2,000,000

דקות האזנה חודשית ב'קו השלום' במגוון שיעורים ודרשות ב-3 שפות בנושאי שמירת הלשון, ובין אדם לחבירו.

12,000

ילדים משתתפים בפרויקט 'חברים' במסגרת הלימודים בתתי"ם ובחידרים.

115,000

עותקים של ירחון 'משמרת', מופצים כל חודש ברחבי הארץ.

15,000

ספרי שמירת הלשון לכל הגילאים, הודפסו והופצו בשנה האחרונה.

2,000

מפגשי 'כאחד' לנשים וילדים מתקיימים מדי חודש בנושאי שמירת הלשון בבתי ברחבי הארץ.

זה הזמן לקחת חלק!

כך המודעות מחלחלת בכל לב ובכל בית, סותמת את הסדקים ומחברת בחזרה את הלבבות. המהפכה שמפיצה את תורת החפץ חיים ומרפאת את כל הפצעים בעם ישראל.

התפילה המסורתית שאלפים כבר נושעו בזכותה

המעמד המסוגל בראדין שני כר ריע את הזכה

הצטרפו לאלפי ממשיכי דרכו המפיצים לימוד שמירת הלשון ותזכו גם אתם להיושע בכל הענינים

שמות כל ממשיכי דרכו יוזכרו בתפילה המסוגלת ע"י רבני משמרת השלום בציון מרן החפץ חיים זיע"א בכ"ד באלול יום ההילולא

להצטרפות והעברת שמות למעמד התפילה חייגו:

1-800-800-779

מדברים שלום

'סמא דחיי'
מבית 'משמרת השלום'
תוכנית לחיזוק ועידוד לימוד היומי
בספרי חפץ חיים ושמיה"ל,
ידיעת הלכות לשה"ר

התוכניות וההגרות מיועדות לכלל הציבור בדגש מיוחד דרך נציגים בהיכלי הישיבות והכוללים
להצטרפות לתוכנית,
הרשמה כנציג, הפצת עלונים:
02-5379111
לתרומות: 1800-800-779

פנינים מגדולי ומאורי הדור זי"ע

מכתבי קודש בעניין לימוד ספרי חפץ חיים ושמירת הלשון

בדרך השלום

מכתב קודש מכ"ק אדמו"ר בעל 'אמרי אמת' מגורר זצוק"ל

עוד זאת אדרוש מכם כאשר רבו הצרות מבית ומבחוץ ונאמנים דברי חז"ל בגלות הזה מטעם לשה"ר ושנאת חנם ולזאת אבקש להתחזק בענין שמירת הלשון מלשה"ר ושנאת חנם. ועצתי שתלמדו בספר חפץ חיים ושמירת הלשון עכ"פ בב' ימים בשבוע, ואעידה עלי שו"א כי אחרי שגמרתי הספרים הנ"ל הרגשתי בעצמי לזה פעולה לטובה. ולזאת גם השלם במידותיו יתפעל עי"ז. ואחשוב שזה שאמור הרוכל לר' ינאי "לאו את דכחותך עכ"ז אטרה עלי" ר' ינאי להראות כי הכול צריכים לזה.

הנני ידיכם הדו"ש וטובכם,
אברהם מרדכי אלטר

מכתב קודש מכ"ק אדמו"ר בעל 'ברך משה' מסאטמער זצוק"ל

כאשר נעשה התעוררות גדולה להיות נזהרים בלשון הרע ורכילות, באתי לעורר לכל אחינו בני ישראל ולאנ"ש, לקבוע זמנים ללמוד הלכות לשון הרע ורכילות, ובפרט בספר חפץ חיים ושמירת הלשון, הן בציבור הן ביחידות.

וכל רב ודיין ישתדל לייסד שיעורים בעניינים אלו במקומו, וכן לחזק ולאמץ כל מי שמעסק בזה, וביחוד לחברה שמירת הלשון שבראשו עומד הגה"צ ר' יהודה זאב סג"ל (שליט"א) זצ"ל ר"מ דישיבת מונשעסטער ענגלאנד, ובזכות שמירת הלשון נזכה לביאת גואל צדק בבי"א.

הכו"ח משה טייטלבוים

מכתב קודש מהגה"ק בעל 'מנחת יצחק' זצוק"ל

פעיה"ק ירושלים תובב"א עש"ק בא תשד"ם ומה גדול זכות מי שקובע עצמו ללמוד הלכות לשון הרע וספר שמירת הלשון עפ"י הלוח, עליו בוודאי נאמר כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עוה"ב.

דבר נכון מאד להנהיג ללמוד רבנים אחרי השיעור גמרא או פוסקים שתי הלכות חפץ חיים ובשבת וללמוד ספר שמירת הלשון ושירגילו את הילדים והילדות מנעוריהם בענין שמירת הלשון לקיים חנוך לנער עפ"י דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו.

ויה"ר שזכה שענין שמירת הלשון יעשה חמור בעיני רבים ובזכות זה נזכה לביאת משיח צדקנו במהרה.

הכותב לכבוד ד' יתברך ותורתו הק',
יצחק יעקב ווייס רב ואב"ד עיה"ק ת"ו

מכתב קודש

מהגאון הגדול רבי יצחק שיינר זצ"ל ומהגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי זצ"ל

הנה אנו רואים שבכל יום עוברות עלינו צרות ר"ל הן על היחיד והן על הרבים, ומי יודע אם אין זה בעוון החמור של חטא הלשון אשר מרן החפץ חיים זצ"ל זעק על זה ככרוכיא, ובספריו כתב דרך לרבים כיצד להנצל מעוון חמור זה, והננו פונים לעסקני 'משמרת השלום' להמשיך ולהגביר עבודתכם ביתר שאת וביתר עוז לעודד ולעורר שילמדו הספרים העוסקים בהלכות וענייני שמירת הלשון, וכן מצוה גדולה לתרום ממוון בעין יפה כדי לפרסם ולחזק עניין זה גם אצל אחרים שילמדו. וברור שאלה שילמדו וכן אלה שיתרמו כדי לעשות שאחרים ילמדו יזכו לראות ישועות וברכות, הם ובני משפחותיהם.

חיים קנייבסקי

יצחק שיינר

מכתב קודש מכ"ק אדמו"ר בעל 'אמרי חיים' מוויז'ניץ זצ"ל

איאת בספרים הקדושים, אשר מהראוי לקבל על עצמו מצוה אחת, שיזהר בה באופן יוצא מן הכלל. על כן אודיעכם, אהובי, אשר אדיר חפצי הוא, שתקבלו על עצמכם שמירת הלשון בסור מרע ועשה טוב, ללמוד ההלכה (דיני לשון הרע) לחזור עליה עד שתהא שמורה בפי כל אחד מכם ותזהרו לקיים, כי השומר לשונו בטוח שיהיה מערב עד בקר לפני ד' ליל שמורים.

מאת אוהבכם בכל לב ונפש השוקק על רב שלותכם ברוחניות וגשמיות.

חיים מאיר בהרה"צ מהר"י זצלה"ה

שיח של שלום

נושא הבא לדיון: כיבוד אב ואם

שו"ת ורעיונות לדיון ניתן להכניס בטלמסר שלוחה 1 < 6

נא להכניס את התוכנית באופן ברור, עם פרטיכם (שם פרטי, משפחה, עיר)